

SVETAC TJEDNA

Sv. Franjo Saleški, biskup i crkveni naučitelj
(1567. - 1622.)

Sv. Franjo Saleški rodio se godine 1567. u plemićkom dvorcu svojih roditelja u Savoju. Kako je imao postati baštiničnik velikoga imanja te vladati kao mali knez, roditelji su se pobrinuli da ga za to odgoje i pripreme. Nakon svršenih srednjih nauka u isusovačkom kolegiju upisao se kao student prava na Sveučilište u Padovi. U tim godinama studija proživljavao je u duši strašnu tjeskobu. Razmišljajući o tada veoma raširenom kalvinskome nauku prema kojoj je Bog već unaprijed jedne predodredio za nebo, a druge za pakao, teško se mučio. Iako se čuvao svih grijeha i lakomislenosti studentskoga života, ipak se bojao da nije on u broju onih koji su predodređeni za pakao. Bio je to put njegova duhovnog očišćenja, kojim ga je Bog pripremio za velike milosti. Primajući svete sakramente i štujući Presvetu Djevicu napokon je došao do nutarnjeg mira i pouzdanja u Božju dobrotu koja ne želi čovjekovu propast već spasenje. Franjin otac je maštao o njemu kao svome nasljedniku, a on nenadano izjavi da želi postati svećenik. Ispočetka se tome žestoko usprotivi, ali kad je vidio da sin ostaje uporan, pomiri se s njegovim izborom. Sin je na nj imao prirodno neotuđivo pravo i drukčije nije smjelo ni biti. Franjo je završio i teološke studije pa je zaređen za svećenika. Unatoč nježnoj tjelesnoj konstrukciji javio se za dušobrižnika pokrajine Chablais, južno od Ženevskog jezera, koja je bila u rukama kalvina, prema katoličkoj vjeri tada posve nesnošljivih. Svojom hrabrošću mnogoput je bio u pravoj životnoj opasnosti, svojom blagošću, sposobnošću uvjeravanja, a osobito živom i jakom vjerom uspio je 70.000 duša privesti natrag katoličkoj vjeri. Bio je to izvanredan uspjeh, a za ona teška vremena gotovo nevjerovatan. Izišavši na glas kao izvanredan dušobrižnik što je bilo prirodnije nego da postane i biskup. I doista ga je papa imenovao ženevskim biskupom. Umro je razmjerno mlad g. 1622. u 55. godini života. U svojim propovijedima, pismima, a nadasve u knjigama Filotea i Theotimus pokazao je genijalnu dušobrižničku sposobnost. Bio je odgojitelj koji je odgajao osobno, tj. svakoga prema njegovu značaju, a ne prema jednom te istom kalupu. Znao je dobro da ima raznih vrsta pobožnosti, da u nebo vode mnogi putovi i da su sredstva za postignuće savršenosti najrazličitija. Prema Sv. Franji Saleškom prava pobožnost mora biti moguća na svakom mjestu, položaju, zvanju, poslu, samo mu uvijek mora biti primjerena i prilagođena. To je, doista, velika životna mudrost! Toliko ima vrsta svetosti koliko ima svetaca, jer je svaki svetac svoj, izvoran, i tako to treba biti. Bog u svomu vrtu nije htio imati ni dva jednaka cvijeta, već da svaki cvijet ima svoj originalni sjaj i ljepotu. Stara je kršćanska nauka da se čovjek može spasiti i posvetiti u svakom staležu, ali je u srednjem vijeku monaški i redovnički ideal bio tako naglašen da se mogao steći dojam: prava se savršenost može postići jedino u samostanu. I zato je sv. Franjo Saleški bio moderan i suvremen ne samo za svoje već i za sva kasnija vremena. Još jedna izvanredna vrlina resi nauku sv. Franje Saleškoga: ljudskost i širina srca. Sv. Franjo Saleški nije oduzeo nijednu crtu od svega onoga što Krist od nas u Evanđelju traži, a ipak je sve to prožeto takvom ljudskošću da se čovjek samo divi. I tu je opet moderan, jer je odlično uočio da je Evanđelje radosna poruka, koja čovjeka oslobađa i uzdiže. Za njezino ostvarenje nije potrebno ostaviti svijet i poći u samostan. Ona se može ostvarivati i u svijetu i u vremenitim poslovima. Sv. Franjo Saleški je naučitelj koji pobožnost unosi u svijet i svijet u nju. Najraširenije djelo Sv. Franje Saleškoga Filotea bilo je za ono doba tako novo, nečuvano, da su ga neki uski duhovi počeli strašno napadati. No, istina sadržana u njemu brzo je pobijedila, počela se čitati i širiti. Dok se Toma Kempenac sa svojim Nasljeduj Krista obraćao u prvom redu samostancima, sv. Franjo Saleški sa svojom Filoteom obraća se izričito onima koji su u svijetu, u obiteljima, u jurnjavi poslova i života i zbog toga misle da svetost nije za njih. Da, potrebna je neka samoća da se čovjek može sabrati, lakše moliti, ali ona je moguća i u svijetu. Čovjek mora stvoriti samoću u duši i usred najveće zaposlenosti da bi svoje srce podigao k Bogu. O tome svetac piše ovako: "I kad bi se nalazio usred jedne ljudske vreve, opet bih mogao biti sam sa svojim Bogom." Pobožnost u svijetu, koja je mnogo teža nego bijeg iz svijeta, postala je po sv. Franji Saleškom novi ideal - zapravo stari, ali koji je tijekom vremena, na žalost, pao u zaborav. Zato i njegovi duhovni spisi označuju jedno novo razdoblje puno obećanja. Velik utjecaj duhovne nauke Sv. Franje Saleškoga očituje se, možda, ponajviše u povijesnoj činjenici da je njegovo djelo Filotea doživjelo više od tisuću izdanja. Već je godine 1656. bilo prevedeno na 17 jezika. Danas jedva da u Europi ima jezika koji ne bi imao u svome duhovnom blagu i Filoteu. Knjigu Theotimus ili Raspravu o Božjoj ljubavi smatra velik poznavalac duhovne literature Henry Bremond jednom od najljepših knjiga XVII. stoljeća

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
SRCA ISUSOVA

**DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU -
18.01.2015. - GODINA II., BR. 21**

"Vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega."

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganjca Božjega!" Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: "Što tražite"? Oni mu rekoše: "Rabbi" - što znači: "Učitelju - gdje stanuješ?" Reče im: "Dođite i vidjet ćete." Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. Jedan od one dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: "Našli smo Mesiju!" - što znači "Krist - Pomazanik". Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!" - što znači "Petar - Stijena".

Riječ Gospodnja Iv 1, 35-42

Misli za današnje evanđelje

Prenošenje vjerničkog iskustva

Na početku našeg liturgijskog hoda kroz crkvenu godinu stoji teme vjere, točnije prenošenja vjere, vjerničkog iskustva mlađima, odgoj u vjeri. Vjera je najprije Božji dar. No, to je dar koji se prima i dalje prenosi, a da sami ne ostajemo bez toga dara. Prenositi vjeru na mlađe zadatak je roditelja, odgojitelja, svećenika, vjeroučitelja. Valjda iza svakog vjernika stoji neki dobar uzor vjere: kod nekoga su to pobožni roditelji, možda baka, vjeroučitelji ili tko drugi. Ono što se od njih primi, obilježava cijeli kasniji čovjekov život. Najzornija je pouka lijepo o vjeri govoriti i to onda primjerom pokazati. To se lako ne zaboravlja.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Izvršavamo li vjerno zadaću svjedočenja svoje vjere?
2. Da li nam je glavni izgovor da nam za to uvijek "nedostaje vremena"?

Misne nakane kroz tjedan

19.01. Ponedjeljak – Mario, Ljiljana

07:30 = Ante i Slavica Anić

18:00 = Igor Radujković, Anto, Jela i Jadranko Majdandžić

20.01. Utorak - Sv. Fabijan i Sebastijan, mučenici

07:30 = Branko Fabijanić i Milka Šojat

18:00 = Marija Tomić; Fabijan i Barka Bublic

21.01. Srijeda – Sv. Agneza, djevica i mučenica

07:30 = Josip Kosić, Vjekoslav Pavlečić, Josip i Jana Mustafa

18:00 = Rudolf i ob. Jagić

22.01. Četvrtak - Sv. Vinko, đakon i mučenik

07:30 = Frane Prpić

18:00 = ob. Pintarić

23.01. Petak – Ema, Vjera

07:30 = Josip i Janja Starčević

18:00= Ladislav Jelenić; Ivan Jupec

24.01. Subota - Sv. Franjo Saleški, biskup i crkv. naučitelj

07:30 = Marija i ob. Maras

11:00 = krštenje Brune Nogić i Andrije Maričić

25.01. Nedjelja – Treća Nedjelja kroz godinu

09:00 = Petar, Marko, Dragica i Dragutin Fanjak

10:30 = župna sveta misa;

18:00 = Mirko, Milka i Jure Moćan; Mare Jurčević

- Vjeronauk za prvopričesnike i krizmanike započinje po redovitom rasporedu, od sljedećeg tjedna. 2. i 7. razredi započinju s vjeronaukom u drugom mjesecu.
- Hvala svima koji su nas primili i otvorili srca svojih domova. Hvala na vašim darovima i ove godine, koji služe za održavanje crkvenih zgrada, nagrade svećenicima i suradnicima za cijelu godinu, te za potrebe bogoslužja i pastoralala, te župnog karitasa. Ove godine sakupljeno je 170.870,00 kn.
- Od **18 do 25.** siječnja i ove godine započinje **molitva za jedinstvo kršćana**. Ove godine geslo je: »Daj mi piti«. Isus susreće ženu samarijanku na Jakovljevom zdencu. U gradu Karlovcu sv. misa za jedinstvo kršćana je 25. siječnja u 18 sati u Presvetom Trojstvu. Slavlje predvodi dr. Zvonimir Kurečić.

Učenik Kristov

Andrija je proveo neko vrijeme kod Isusa. I mnogo je toga saznao. No, to blago nije pohranio u sebi, nego je žurno dotrčao svome bratu da ga učini svojim sudionikom. Zapazite što je rekao bratu: »Našli smo Mesiju.« Ta riječ pokazuje da je Andrija bio duša što je svim srcem čeznula za Kristovim dolaskom. I zapazite spreman i hitar Petrov duh. Odmah je bez oklijevanja potrčao. Veli se: »Dovede ga k Isusu.« Neka nitko ne optužuje njegovu hitrinu što je bez mnogo ispitivanja prihvatio riječ. Uostalom, ne veli se da je Petar odmah povjerovao nego: »Dovede ga k Isusu.« Njemu ga je predao neka ga On sam dalje o svemu pouči. A i Krstitelj je rekao: »Evo Jaganjca! On krsti Duhom.« Ostavio je mjesta da sam Isus o tome daje jasniji nauk. Tako i Andrija, nije smatrao da je podoban sve protumačiti. Naprosto je brata, bistra i radosna, nimalo sustezljiva, doveo samome izvoru svjetla.

sv. Augustin

Privesti ljude Isusu

Leonardo da Vinci naslikao je svoju veliku sliku Posljednje večere s odlučnom željom da pogled i pažnju usmjeri na Isusa. No, kad je slika bila prvi put otkrivena, svi su s posebnom pažnjom promatrali neki mali brodić, što ga je Leonardo naslikao u jednom uglu slike. Tri su mu tjedna bila potrebna da naslika taj detalj, ali - bez obzira na to - on ga je istog dana uvečer premazao, jer ništa nije smjelo pogled ljudi odvlačiti Isusa. Gdje je uprt moj pogled? U Isusa! Ili u neki nevažni brodić moga života.

Za blizinu

Bože, ti si tako divno bio uz me sve dane moga života. Ni ubuduće me nećeš napustiti. Ne daj da idem svojim putovima ne misleći na tebe. Daj da sve donosim pred tvoje lice, da dobijem tvoju potvrdu i tvoj blagoslov za svako dobro djelo.

J.H.Newman